Quelle: http://manuscripta.at/?ID=900
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

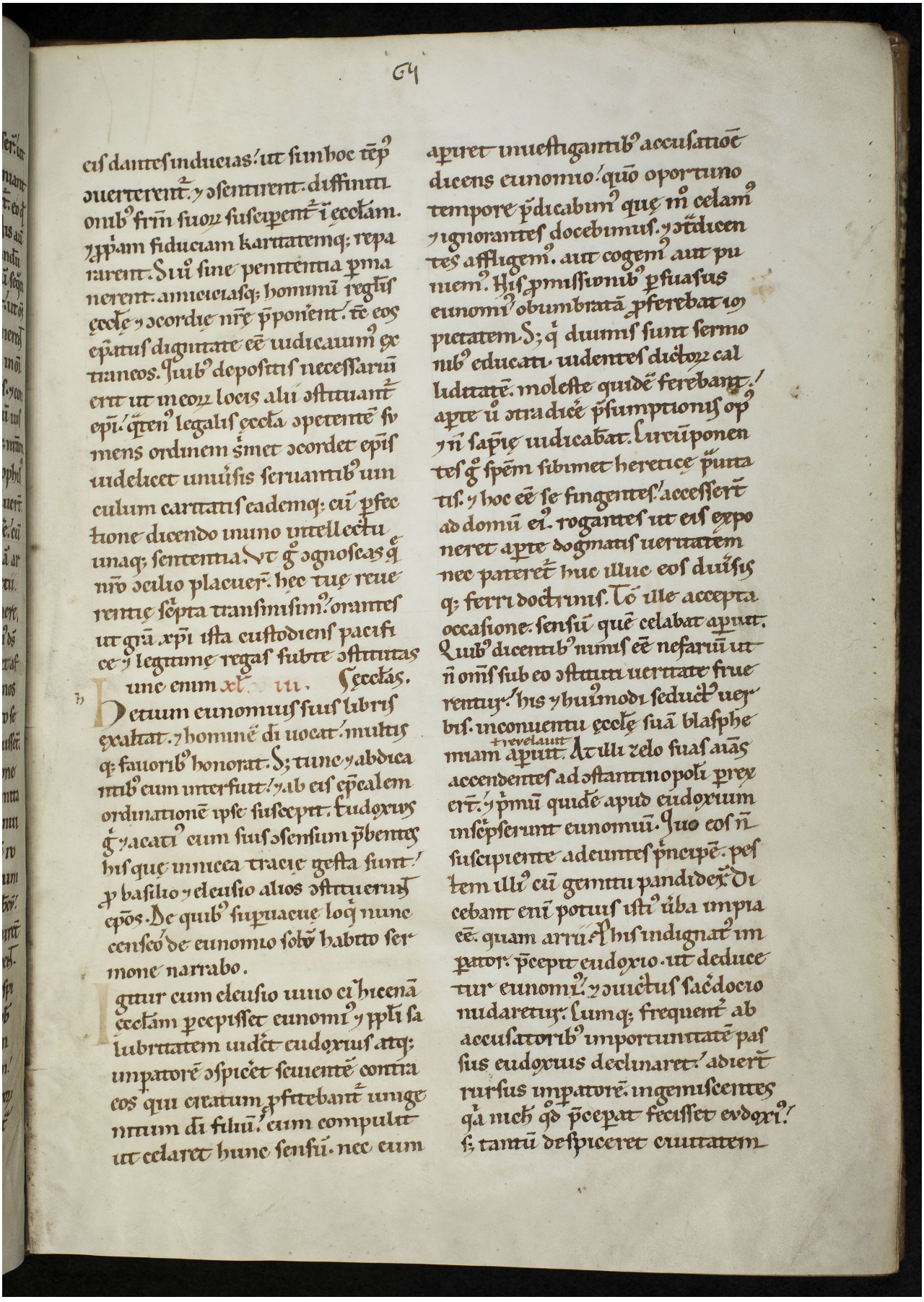

64

eis dantes inducias: ut sim hoc tēp
uertereint. y sentirent. diffinitu
onib⁹ frm̄ suoꝝ susceperē i ecclām.
ypam fiduciam karitatemq; repa
rarent. Si u sine penitentia pma
nerent. amicicias; hominū regis
ecle y sordie nre ponerent. te eos
epatus dignitate ee udicauim ex
traneos. Quib⁹ depositis necessariū
erit ut in eoꝝ locis alii ordinent
epi. quē legalis ecla optentē si
mens ordinem sm̄et sordet epis
udelicet unuisis seruantib⁹ um
culum caritatis eademq; cū pfec
tione dicendo inuno intellectu
unaq; sententia. Vt g cognoscas q
nō scelio placuer. hec tuę reue
rentię scripta transimisim⁹. orantes
ut grā xpi usta custodiens pacifi
ce y legitime regas subdite ordinatas

h Hunc enim xc[illegible] iii. Ecclās.
Detium eunomius suis libris
exaltat. y homine di uocat. multis
q; fauorib⁹ honorat. Si; tunc y abdica
tib⁹ eum interfuit. y ab eis epalem
ordinationē ipse suscepit. Eudoxius
g y acacii eum suis sensum pbentes
his quę in mecia tracie gesta sunt.
p basilio y eleusio alios ordinauerūt
epos. De quib⁹ supuacue loq nunc
censeo. de eunomio solū habito ser
mone narrabo.

Igitur cum eleusio unno ei hicenā
ecclām pcepisset eunomi y ppli sa
lubritatem undet eudoxius atq;
impatorē ospicet sequentē contra
eos qui eratum pfitebant unige
nitum di filiū. eum compulit
ut celaret hunc sensū. nec eum
apuet inuestigantib⁹ accusatioē
dicens eunomio. quo oportuno
tempore pdicabim⁹ quę in celam
y ignorantes docebimus. y adducen
tes affligem⁹. aut cogem⁹ aut pu
niem⁹. His pmissionib⁹ psuasus
eunomi obumbratā pferebat im
pietatem. Si; q duumis sunt sermo
nib⁹ educati. uidentes dictoꝝ cal
liditatē. moleste quidē ferebant.
apte ū ntra dicē psumptionis op
y ni sapię iudicabat. Succūponen
tes g spēm sibimet hereticę punita
tis. y hoc ee se fingentes. accesserūt
ad domū ei. rogantes ut eis expo
neret apte dogmatis ueritatem
nec pateret huc illuc eos duisis
q; ferri doctrinis. Ho ille accepta
occasione. sensū quē celabat apuit.
Quib⁹ dicentib⁹ numis ee nefariū ut
ni omīs sub eo ostituti ueritate frue
rentur. his y huimodi seducti ueri
bis. inconuentu ecle suā blasphe
miam +revelauit apuit. At illi zelo suas aias
accendentes ad ostantinopoli prey
erūt. y pmū quidē apud eudoxium
insēpserunt eunomiū. Quo eos ni
susciente adeuntes pncipē. pes
tem illi cū gemitu pandidere. Di
cebant enī potius ut ūba impia
ee. quam arriū. Q his indignat⁹ im
pator. pcepit eudoxio. ut deduce
tur eunomi. y inductus sacdocio
mudaretur. Cumq; frequenter ab
accusatoribus importunitatē pas
sus eudoxius declinaret. adierūt
rursus impatorē. ingemiscentes
qa mihi qd pcepat fecisset eudoxi.
Si; tantū despiceret eunitatem